

Пісні Марусі Чурай

Віють вітри

Віють вітри, віють буйні,
Аж дерева гнуться,
Ой як болить моє серце,
А сльози не ллються.

Трачу літа в лютім горі
І кінця не бачу.
Тільки тоді і полегша,
Як нишком поплачу.

Не поправлять сльози щастя,
Серцю легше буде,
Хто щасливим був часочок,
По смерті не забуде...

Єсть же люди, що і моїй
Завидують долі,
Чи щаслива та билінка,
Що росте на полі?

Що на полі, що на пісках,
Без роси, на сонці?
Тяжко жити без милого

І в своїй сторонці!

Де ти, милий, чорнобривий?

Де ти? Озовися!

Як я, бідна, тут горюю,

Прийди подивися.

Полетіла б я до тебе,

Та крилець не маю,

Щоб побачив, як без тебе

З горя висихаю.

До кого я пригорнуся,

І хто приголубить,

Коли тепер того нема,

Який мене любить?